

C O U

WOENSDAG

WARDER
RANT.

den 7 JUNY.

No. 68

METZ, den 21 Mei.

De hertog van Treviso is gisteren in deze stad aangekomen. De generaal Dejean, aide-de-camp des Keizers, en de generaal Miollis, gouverneur-generaal van het land, benevens de luitenant Campredon, zijn er insgelijks. Eene batterij rijdende artillerie vertrekt overmorgen naar Fontoi, een dorp tusschen Diedenhoven en Longion (aan dat gedeelte onzer oude grenzen). Twee batterijen artillerie te voet, zijn reeds vertrokken, de eene naar Nancij, alwaar een reserve-korps nationale gardien bijeen trekt; de andere naar St. Menchould. Men versterkt ook de rij heuvels van Biemme bij les Islettes. Onze papieren die deze berichten geven, zeggen voorts dat onze middelen van verdediging gedurig vermeerderd worden; dat een zeer sterk werk de flanken onzer citadel zal dekken; dat de armée van de Moezel dagelijks aangroeit, en dat het departement der Moezel alleen de vestingen, in die divisie gelegen, met eenen ongelooflijken spoed voor drie maanden geaproviandeerd heeft.

WEENEN, den 22 Mei.

Uit het hoofdkwartier, den 19den mei.

De officieele berichten nopens de krijgsverrichtingen in Italie, (waar van wij in onze vorige onder het arch. Leeuwarden, kortelijk melding maakte) zijn van den volgende inhoud:

Men heeft uit het leger van Napels tijdingen ontvangen, lopende tot den 13den. Al hetgeen de veldmaarschalk Bianchi, sedert de beslissende batallie van Tolentino, kon ondernemen, was, den vijand onophoudelijk te vervolgen, en snelle flanken-marschen te doen, ten eind: hem te beletten, om zich in de vooraf versterkte posities aan den Trenot en de Pescara op te houden. Deze marschen waren zeer moeilijk; niet alleen door dat de troepen aanhoudende pogingen moesten doen, maar ook, uit hoofde van den slechten staat der wegen door het gebergte, en die men zelfs somtijds vooraf bruikbaar moest maken.

De kolommen kwamen alle deze veranderingen met eenen moed te boven, welke den grootsten lof verdient. Van toen af kon de Koning van Napels geen oogenblik rust nemen, en zijn leger, hetwelk bestendig in den flank en in den rug bedreigd werd, was genoodzaakt, om van al de voordeelen van het terrein af te zien, ten einde door geforceerde marschen een gedeelte van het geheel te behouden. Het is bewezen, dat deze terugtocht, tot aan den 13den, hem reeds de helft van zijn leger gekost heeft.

De luitenant-veldmaarschalk Mohr, welke gelast was den vijand onmiddellijk langs de kusten te vervolgen, was, den 8sten, den Trento overgetrokken, en zijne voorhoede had, den 13den, Popoli bereikt. Gedurende dien togt, had hij, ten gevolge van eenige gevechten, meer dan 1500 gevangenen gemaakt. De kapitein Sonvent, van de huzaren van den Prins-Regent, viel den vijand te Morano aan en nam 200 gevangenen; te Gullianuova bemesterde hij een getal ammunitie-wagens, hospitaal-goederen, gelijk mede een schip met voorraad, naar Ancona bestemd, benevens deszelfs bedekking.

Den 13den, omsingelde de generaal Senizzer Pescara. De generaal Eskardt nam, met zijne kolom, eenen buitengewonen moeilijken weg, door het gebergte, alwaar nog nooit troepen gepasseerd waren: hij trok, over Amatrice naar Aquila, kwam aldaar den 13den, en, des anderendaags, te Navelli aan, van waar hij, den 13den, tot Popoli en Sulmona voorttrok. De majoor Flette nam, met zijn detachement, den dienst der voorhoede waar. Bij dien marsch, nam men nog 500 gevangenen.

De veldmaarschalk Bianchi kwam, reeds den 13den, met het gros zijns legers, dat den weg van Terni en Rieti genomen had, te Aquila aan. De activiteit van den Toskaanschen kapitein der genie Rainieri, en de ijver van den kapitein Kück, van de compagnie pioniers, die, in de gevechten van den 13den en den 14den, groote diensten bewezen had, stelden die kolom in staat, om in zulk een korten tijd met de artillerie een weg van 7 Duitsche mijlen af te leggen, gedurende welken tijd men verplicht was rotten te doen springen.

De luitenant-veldmaarschalk graaf Nugent, had ondertusschen zijn geheele magt te Rome bijeengebragt, en was, lange den weg van Valmontone, naar Leprano getrokken, alwaar een detachement vijandelijk troepen scheen te willen standhouden. Hij tastte hetzelfde bij Leprano aan, drong het terug, en maakte veel gevangenen. De vijand verbrandde de brug en trok naar St. Germano terug. De befaamde Napolitaansche generaal Manhas, die eertijds de geeselen van Kalabrie was, kommandeerde aldaar. Hij had groote wreedheden begaan aan de ingezetenen van eenige gedeelten der Romeinsche Staten, die zich voor ons verklaard en zich tegen die buitensporigheden verzet hadden; welken de troepen begingen.

De Koning van Napels was, in den nacht van den 13den, te Sulmona gepasseerd, met het overige van zijn leger, dat uit nog slechts 12,000 man infanterie en 3000 paarden bestond, in allerijl retirerende. Het verlies van een veldslag, zijn overhaaste aftocht, het groot getal krijsgeslagenen op hem gemaakt, de groote deserte onder zijne troepen, dit alles heeft zijn leger, in een kort tijdsverloop, zoodanig verzwakt, dat het niet meer in staat is, om, met den minsten schijn van goed gevolg, eenen geregelde veldslag aan te wagen.

De veldmaarschalk Bianchi, heeft thans zijne geheele legersmacht vereenigd. Gedurende den laatste marsch dien hij voorts heeft gedaan, heeft hij geen verlies geleden, en hij vervolgt onophoudelijk het overige van het Napolitaansche leger. De luitenant-veldmaarschalk graaf Nugent heeft hetzelfde van de tegenovergeerde zijde tegen de Napolitaansche leger, plaatskommandant te Ferma, had, den 13den, de tijding ontvangen, dat drie

vijandelijke schepen van Ancona onder zeil gegaan waren, met oogmerk, om koorn te doen malen voor den voorraad der vesting. Hij scheepte terstond troepen in, op twee schepen, die zich toen in de haven bevonden, ging dezelve te gemoet, tastte hen, den roden, aan, en noodzaakte hen zich over te geven. Een vijandelijk schip, dat ter hunner hulpe toegeschoten was en een gevecht aanving, werd insgelijks genoodzaakt, om, na eenigen tegenstand, de vlag te strijken. Doch dewijl er, in dien tusschentijd, negen andere gewapende vijandelijke schepen aangekomen waren, trok de eerste luitenant Lohr, vechtende naar de haven terug, en, door den luitenant-veldmaarschalk Mohr ondersteund, kwam hij met zijne prijzen binnen; de kustbatterijen noodzaakten de vijandelijke schepen om af te trekken.

De generaal Nugent heeft den 13den te Rome, de onderstaande oproeping, aan de Napolitanen uitgevaardigd:

NAPOLITANEN!

Een korps van het leger der Bondgenooten staat gereed, uw gebied binnen te rukken, ten gevolge van een krijg, verwekt door den ondankbaren en onredelijken man, die zich uw Koning noemt, en helaas! sedert vele jaren den overweldigden troon van uwe wetlige Vorsten bezeten heeft. Gij hebt niets te vrezen, van de dappere troepen, welke ik de eer heb te gebied; zij zullen uwe woningen, eigendommen en huisgezinnen ontzien, terwijl de aanvoerders op zich nemen, om door handhaving van de strengste krijgstucht, voor uwe rust te waken. Het is U genoeg bekend, dat onze wapenen enkel den trouwlozen straffen zullen, die dezelve heeft uitgedaagd. De strijd zal zeker niet lang duren, daar dezelfde voorspoed, die tot dus ver de pogingen der Oostenrijksche troepen bekroonde, hen ook bij hunne laatste schreden verzellen zal, en de Voorzienigheid bestoren heeft door deze worsteling uw lot voor altijd te bepalen. Houdt dan op, geloof te geven aan de leugens en lasteringen van Joachim, die ten aanzien van Italie, voortaan slechts een vluchteling is, door zijn leger verlaten. Gaarn zou hij U misleiden, om U in een oorlog met geheel Europa te wikkelen, gelijk hij ten dien einde de vreedzame bewoners van de Marken en Legatien werkelijk misleid heeft. Maar de gansche wereld weet, dat Buonaparte's verschijning in Frankrijk zijn eenigste drijfveer tot een schandelijk aanval was, om dezen, door ontsteeking van den fakkel des oproers en der partijchap over het geheele Schier-Eiland, met uwe wapenen te ondersteunen. Zoo wilde hij op nieuw het Napolitaansche bloed voor de hatelijkste zaak doen stromen, gelijk het vroeger stroomde in Spanje, Duitschland en Rusland, en, om de maat van zijne trouwloosheid vol te maken, verzekerde hij, dat het Huis van Oostenrijk de vijandelijkheden begonnen en het eerst de verbonden gebroken had. Troost U, Napolitanen! en vestigt uwe blikken op de schoone toekomst, wanneer de vrede uwe havens op nieuw voor den handel openen, uwe armen den landbouw en der nijverheid terug geven en de diepe wonden heelen zal, welke eene drukkende regering U geslagen heeft. Ik hoop, gij allen zult U deze toekomst waardig beroonen door de Oostenrijksche, Engelsche en Italiaansche troepen onder mijne bevelen als uwe bevrijders aan te zien; en de wapenen op te vatten, om hun voorbeeld te volgen ter bereiking van het doel, waartoe uwe broeders zich reeds onder hunne wettige vanden geschaard en aan ons aangesloten hebben. Wee hem echter, die ze dorst te misbruiken uit wraak, valschen ijver of eigenbelang! Hij zou zich ootteren, en streng gestraft worden, want niet voor zijn verleden, maar voor zijn toekomstig gedrag zal elk aansprakelijk zijn, door het laatste alleen zal men voor de regering schuldig of verdienstelijk worden. Slechts een gevoel moet den echten Napolitaan kenmerken en besturen, bevrijding namelijk des Vaderlands. Zoo zult gij met ons de soemrijkste zaak dienen, uw staatkundig aanzijn verzeiken en U acht en onderaanzien verwerven van de zijde der Bondgenooten.

GRAAF NUGENT.

FRANKFORT, den 13 Mei.

De russische troepen trekken steeds in grooten getale door Neurenberg. Den 13sten zijn aldaar weder verscheidene kavalerie-regementen gepasseerd. Men verzekert, dat een groot gedeelte van de Russische armée, hetwelk in volen aanmarsch herwaarts was, bevel heeft gekregen, om naar den kant van Zwitserland te trekken. Gisteren waren vorst Schwarzenberg, de Kroonprins van Beieren, vorst Wrede en de Prins van Hessen in Manheim. Z. M. de Keizer van Oostenrijk wordt buschen den 13sten en 14den juni in Heidelberg gewacht. De voormalige Koningin van Westphalen is van Regensburg naar Wurtemberg vertrokken. Volgens berichten uit Bazel van den 13sten, wachten men aldaar belangrijke gebeurtenissen. Het aantal Oostenrijksche troepen, welke in het Brigausche staan, behoort reeds 10,000 man. De geheele armée van vorst Schwarzenberg wordt op 40,000 man geschat.

LONDEN, den 30 Mei.

De Prins-Regent is eergisteren naar Windsor vertrokken. Des morgens had Zijne Koninklijke Hoogheid een bezoek ontvangen van den hertog van Orleans, en audiëntie gegeven aan den graaf van Liverpool, na de aankomst der dépêches van Weenen.

Hare Koninklijke Hoogheid de prinses Charlotte van Wales, heeft gisteren avond haar eerste assemblée gehouden in het paleis van haren Doorluchtigen Vader. Hare Majesteit de Koningin heeft zich, vergezeld van de prinsessen Augusta en Maria derwaarts begeven. Gisteren middag is er een kabinetraad gehouden, doch lord Castlereagh is het bureau van buitenlandsche zaken (het vervolg op de kant dezer bladzijde.)

aart eenen gift, maar eene bepaalde som was, de interest naamljk van de door Rusland in Holland gedane geldlening, welke gebruikt was tot de fortificatien in de Nederlanden. De geheele geleende som was drie miljoen, waar van echter maar twee miljoen hadden gediend tot deze fortificatien, en een miljoen aan Zweeden behoort. Honderd-en-vijftig duizend pond sterling was toegeestaan, om, uit aanmerking voor die lening, voor een zeker aantal jaren betaald te worden. Het doel van deze uitgaaf was, dat gedeelte van Europa minder aantoonbaar te maken, dan het zich bevond tijdens het door de geallieerden in besit genomen werd. De Keizer van Rusland moest oatheven worden van den last der lening, welke door Groot-Brittannie en den Koning der Nederlanden, doch alleen zoo lang Nederland aan het Huis van Oranje behoort, onderling gedragen moet worden. De prijs voor de Colonien konde niet als te hoog worden beschouwd; en deselve zoude niet (het vervolg op bladzijde 69.)

sidië; het was geene vrijwillige gift, maar eene over-eenkomst tusschen twee Kroonen, waarin zekere Colonien afgestaan worden aan dit land uit aanmerking dat wij de helft der lasten betalen, die anders geheel op Holland alleen zouden gekomen zijn. Deze Colonien waren verbonden met de belangen van dit land. Zij waren zeer belangrijk met opzigt tot onze bezittingen in de Oost-Indien, en in Demerarij, Berbice en andere Hollandische volkplantingen in de West-Indien, mag men rekenen dat drie vierde van het geheele Britsche kapitaal in West-Indische Colonien gevestigd is. Daarom werd het van gewicht, om deze vesting onder de natuurlijke bescherming van ons land te brengen. Het was geen voorstel dat met den oorlog in betrekking stond; doch het parlement zoude er op terug geroepen worden, in den loop van het tegenwoordige jaar, om een miljoen, ingevolge dier overeenkomst, te geven. Dit was het eenige gedeelte dat gedurende dit jaar in overweging gebragt zoude worden. Er was ook nog eene andere schikking, die niet in den

ningen maakte voor deze buitenlandse uitgaaf, hetzelve van de geheele uitgestrektheid van den dienst kennis te geven. Wanneer de andere sommen aan de uitspraak van het parlement voorgelegd zullen worden, zal men vinden dat zij noch eene subsidie, noch eene vrijwillige gift aan een ander land, maar de voldoening van een schikking waren tusschen dit land en andere Staten, welke voor beiden gelijklijk voordelig was. De schikking had betrekking tot den afstand der Hollandche Colonien aan dit land. Van het oogenblik af dat Holland tot zijn ouden staat terug keerde, en op nieuw met dit land in verbond kwam, was er niets zoo weinig strookende met de gevoelens van het huis, als een verlangen om de regten des oorlogs gestreng op Holland toe te passen, en hare Colonie te blijven bezitten zonder eene schadevergoeding, en indien men voor eene zoodanig vergoeding gesensibiliseeringen konde treffen, soude het volmaakt vreemd geveest zijn aan dit land, om deselven te behouden. Dit derhalven was geene betaling uit het huis voortsie-

zaken bijeen geroepen, waarin men geloofde dat over depêches van Italien en Weenen, des avonds te voren aangekomen, bespeldaght is. Na dien raad is er een courier naar het vaste land afgezonden.

In de vergadering van vrijdag van het huis der gemeenten, werd de aan Zijne Majesteit toetstane subsidien in overweging genomen.

Lord Castlereagh zeide, dat hij een sterk verlangen gevoelde om het parlement, zoo ver zults mogelijk was, te onderwerpen, in de lasten die waarschijnlijk gedurende deze zitting van het parlement op het land zouden gebragt worden, en aan hetzelfde den algemeenen aart van de schikkingen, waarin men getreden is, nitteleggen; dat hij het tot een pligt rekende, hetzelfde nu den geheelen omvang te doen kennen van alle soorten van uitgaaf en onkosten, die met de buitenlandse uitgaaf van dit land verbonden waren, als voortpruitende uit die trakaten, welke hij in de tegenwoordige zittingen voor het parlement soude brengen, en dat hij daarom in genoemde gehoude was, wanneer het huis voortsie-

alleen een stelsel van fortificaties op die grenzen daarstellen, maar het ook het belang zoo wel als de pligt van Rusland maken, om te beletten, dat de Nederlanden niet in handen van Frankrijk vielen, ten minsten niet in een zekes aantal jaren. Het was derhalven door die veiligheid voor dat land, gevoegd bij de nadering van Pruisen aan den Rijn, welke haar dus belang in het behoud van Holland deed stellen. Hij had begrepen het huis deze omstandigheden te moeten voorthouden, hoe wel maar een klein gedeelte der uitgaven dit jaar in werking zoude komen. Het huis zoude dus zien, dat wij geen grootere opofferingen dan de waarde der Colonien gedaan hebben.

De heer Tierney gevraagd hebbende, welke bezittingen Rusland in de Nederlanden had, om zoo veel belang in derzelver veiligheid te stellen, antwoordde lord Castlereagh, dat wel is waar Rusland geene bezittingen had in de Nederlanden, doch dat het gedeelte van haar schuld in Holland, welke door Engeland en den Koning der Nederlanden gedragen werd, zoo als hij reeds gezegd had, afhing van het behoud der Nederlanden voor het Huis van Oranje.

Vervolgens overgaande tot het verslag van de naarkoming der met de geallieerden gesloten schikkingen, zeide zijn lordschap:

„Volgens het traktaat moesten de armeeën der verbondene Souvereinen 150,000 man bedragen; doch de pogingen der voornaamste geallieerde Mogendheden bepaalden zich niet alleen hier bij; het zoude zeker eene slechte beschrijving zijn van den staat der zaken, indien wij veronderstelden, dat de geallieerden elk niet minder dan de 150,000 man, bij het Weener traktaat bepaald, in het veld bragten. De drie groote Mogendheden zullen waarschijnlijk veel meerder manschap in het veld brengen, dan hun door het traktaat voorgeschreven werd. En hij rekende niet daar onder de troepen, die in hare eigene landen gekantonneerd lagen, maar alleen die, welke een dadelijk deel in den veldtocht zouden nemen. En gesteld, hun getal ging dat van het traktaat al niet te boven, konde evenwel de bijstand van dit land geen reden voor de Mogendheden zijn, om zulk eene magt op de been te brengen, en de subsidie kan alleen bij hen als een tweede beweegreden in aanmerking komen.

„Oostenrijk heeft eene armee van 150,000 man gereed in Italië, welke alleen genoegzaam was, om aan het traktaat te voldoen; doch heeft daar en boven een groot leger naar de kanten van den Rijn, zoo dat hare werkelijke magt op 300,000 man mag geschat worden.

„De Keizer van Rusland heeft zich in dezen strijd ingewikkeld met dat vaste besluit, hetwelk zijn geheele gedrag gedurende den laatsten oorlog gekenschetst heeft, en besloten een groot gedeelte der magten van zijn groot Rijk op te roepen. De generaal Barclay de Tolly trekt aan het hoofd eener armee van 225,000 man naar den Rijn. Behalven dat, is er op de grenzen een ander leger van 150,000 man, onder den generaal Wittgenstein; de Keizer heeft aan den Prins-Regent doen weten, dat hij gereed was, om ook dit leger te doen oprukken, indien de nood het mogt vorderen. Al het geld, dat in onze magt is te schenken, kan zulk een leger niet daarstellen; al wat wij bij mogelijkheid doen kunnen, is hen in hunne pogingen te ondersteunen. Het leger van Barclay de Tolly was zeer nabij den Rijn, in den best mogelijke staat, gekomen.

„De derde magt (Pruissen) die in den vorigen oorlog, tot elks verbazing, zoo groote krachten ingespannen had, bepaalt zich niet tot het traktaat, maar heeft zes leger-korpsen in werkelijken dienst, welke 236,000 man in het geheel uitmaken.

„Wat betreft de mindere Staten, is het billijk dat het Huis wete, hoe groot de magt is die zij zullen leveren, en in hoe verre zij in onzen onderstand zullen deelen. De magt der drie groote Mogendheden opgeteld hebbende, zal men die der minderen, behalven Engeland en Holland, te samen begrooten. Sommigen dezer Staten hebben eene aanzienlijke magt te veld, zoo als bij voorbeeld Beijeren, welke 60,000 man heeft. Men kan de manschappen van die Mogendheid, met die van Wurtemberg, Baden, Hessen, Saxen, de Hanzeesteden en de kleine Rijnstaten op honderd-vijftig-duizend man rekenen, behalven hetgeen men reeds opgegeven heeft. De Britsche armee zal 50,000 en die van Holland moet een evengroot getal bedragen, van welke laatste reeds 30,000 man in het veld waren, en de overigen weldra gereed zijn zullen.

De geheele magt dus opmakende,

Oostenrijk 300,000.
Rusland 225,000.
Pruissen 236,000.
Staten van Duitschland . . . 150,000.
Groot-Brittanje 50,000.
Holland 50,000.

bedraagt het een totaal van een millioen, elf duizend man.

„Groot-Brittanje moet, volgens het traktaat van Chaumont, 150,000 man leveren, en daar het slechts 50,000 levert, zoo zal het aan de andere Staten hunne ontbrekende 100,000 man door geld vergoeden. Wel is waar, dat de boom, die het Vaderland verwerft door het daartstellen van de daden van een dapper leger, onberekenbaar is; doch onze armee is, met alle hare verdiensten, eene der kostbaarsten. Er is 60 à 70 pond noodig, om elk man te veld te brengen, en de te goetkoming bedraagt slechts 2,500,000 pond, gerekend tegen 11 pond 2 schellingen per man, hetgeen dus eene wezenlijke winst voor de financiën van ons land uitmaakt. Bij alle andere gelegenheden, dat er subsidien gegeven zijn, is er eene aanzienlijke som gevraagd voor onkosten van uitrusting of te veldbrenging; doch thans zijn alle de legers reeds in beweging. De subsidien zijn betaalbaar van den 1sten april, hetwelk niet vreemd is, dewijl sedert den 1sten april een gedeelte dezer geallieerde troepen reeds bij de oevers van den Rijn aangekomen was. Hoe lang de onderstand duren zal, is niet ligt te bepalen; doch het is zeer waarschijnlijk, dat zoo groote opofferingen, zoo groote uitgaven, door de Geallieerden en ons gedaan, met een spoedigen uitslag bekroond zullen worden.

„Hoe bemoeijgelyk is het niet, eene zoo groote magt vereenigd te zien tegen den vijand, die wij te bevestigen hebben, en hoewel Frankrijk, door het traktaat hetgeen het geschonden heeft, vele soldaten heeft terug gekregen, is het aantal derzelven niet te vergelijken met de vermeendering van de magt, welke de verbondene Mogendheden, sedert het einde des laatsten oorlogs, hebben bekomen.

„In den vorigen oorlog hielden de talrijke garnizoenen, welke Frankrijk te Dantzig en in andere Vestingen

had, de troepen der Geallieerden op, en verdedigden. Door een enkel artikel van het traktaat van Parijs, heeft Frankrijk 36 Vestingen terug gegeven, wier bezettingen steeds ten kosten der omliggende landen en nimmer op die van Frankrijk leefden. Voor Dantzig alleen lagen meer dan 40,000 man, en men had steeds talrijke korpsen noodig om de communicatie vrij te houden, langs de lijn die de Geallieerden bepaald hadden, en welke thans geheel vrij en onbelemmerd is. Men kan dus op dit oogenblik over een veel aanzienlijker magt beschikken om in Frankrijk binnen te rukken, dan op eenig ander tijdstip. Daarenboven hebben de Geallieerden Luxemburg, Mainz, en de Vestingen van België, waaruit zij bij het voortrukken versterkingen halen, en bij een terugtocht veiligheid en verdediging vinden kunnen. De meeste der voornaamste plaatsen in dat gedeelte der Nederlanden zijn thans in staat eene kragtige en geregelde verdediging te maken, en achter deze liggen Antwerpen, Bergen-op-Zoom, Breda en Maastricht, thans in den besten staat van verdediging. Daarom mag men zeggen, dat, ofschoon de Voorzienigheid alleen tegenspoed kan keeren, wij niet alleen eene goede zaak, maar ook middelen bezitten die derzelve waardig zijn. De krijgsmagt van al het overige van Europa is vereenigd tegen de helft van Frankrijk, dat alleen naar de Geallieerden kan uitzien, om vrijheid en geluk te erlangen.

„Het zoude niet regtvaardig en zelfs onnatuurlijk zijn, dat alle onze Geallieerden uit de bronnen van Groot-Brittanje voorzien wierden; doch zoodanige veronderstelling zoude ook tegenstrijdig de waarheid zijn; andere landen deden even groote pogingen, en wij werken alleen in evenredigheid der overigen mede. Onder deze omstandigheden, meende zijn lordschap, dat hij, zonder het Huis verder op te houden, eenvoudig moest voorstellen: „dat eene som, niet meerder dan vijf millioen bedragende, aan Zijne Majesteit toegestaan wierd, om zijne verbindtenissen gestand te doen, met de Keizers van Rusland en Oostenrijk en den Koning van Pruisen aangegaan.”

Na eenige debatten werd dit voorstel, met eene meerderheid van 143 stemmen aangenomen; hebbende 160 leden voor en slechts 17 tegen hetzelfde getemd.

De vice-admiraal sir R. Strachan is naar Plijmouth gegaan, om het bevel over eene divisie van de vloot van het Kanaal op zich te nemen.

Het schip de Slagull is, twee dagen geleden, van Havre-de-Grace aangekomen, en met moeite aan twee Fransche kapers ontsnapt. Voorleden woensdag werd er onverwagt te Havre aangekondigd, dat er 2000 Engelschen bij de stad geland waren. Terstond werd er bevel gegeven om de wapens op te vatten, doch als verschenen slechts acht nationale gaden; dierhalven werden er verscheiden jonge lieden in hegtenis genomen, en de stad vervogens eene zware geldboete oplegd.

La Babiote, een Fransch schip, van Martinique naar Bordeaux zellende, is in de baai van Biskajien, den 1sten mei, door Zijner Majesteits schip de Menai aangehouden, en naar Spithead opgezonden. De admiraal Thornborough heeft, deswegens, orders aan de admiraaliteit gevraagd. Het schip houd 330 ton, en deszelfs lading wordt op 30 000 pond St. geschat.

Gisteren moesten er drie linesschepen uit Portsmouth zellen, om de vloot in de Middellandsche Zee te gaan versterken.

Lord Burghers meldt uit Rome, van den 11den mei, dat de Melpomène, een Fransch fregat van 44 stukken in de Middellandsche Zee door Zijner Majesteits schip de Rivoli van 80 stukken, genomen is. De bijzonderheden van dit voorval zijn nog niet bekend; doch het schijnt dat het fregat eenigen wederstand geboden had, dewijl het 25 dooden en 50 gekwetsten heeft. Men geloofd dat het een diplomatieken agent van Buonaparte naar Napels overbragt.

Er zijn uit Plijmouth verscheide schepen gezeld, om de Fransche fregatten gade te slaan, welke alleen naar eene gunstige gelegenheid wagten om in zee te loopen en wapenen naar de West-Indiën te brengen.

Men verzekert, dat de Engelsche oorlogschepen order hebben gekregen om alle Fransche vaartuigen, het zij dezelve onder de driekleurige of witte vlag varen, te nemen.

Men heeft hier Parysche dagbladen van den 26sten dezer, welke, niet minder dan de vorige, met alle logens opgevuld zijn, doch evenwel zeer duidelijk doen zien, dat de onrust, die de bewegingen der Koningsgezinden in verscheide provincien aan de partij van Buonaparte veroorzaken, zeer groot is. De Vendée is in volen opstand, en de inwoners zijn er door een Engelsch eskader van wapens en ammunitie voorzien. Het departement des Deux Sèvres, schijnt ook in handen der Koningsgezinden, en de dappere La Roche Jaquelin is aan hun hoofd. De stad Bressuire is mede in hunne magt gevallen. Alles belooft den besten uitslag. Jérôme Buonaparte is met zijne moeder en den kardinaal Fesch te St. Juan, van Napels aangekomen. Buonaparte is steeds te Parys; het veld van militaire uitgesteld, en de fondsen zijn op 56 francs en 13 centimes gevallen.

De laatste berichten, die men hier van Brussel heeft doen geloven, dat de Geallieerden niet zoo spoedig in het Noorden van Frankrijk zullen doordringen als men had gedacht; zij zeggen, dat de hertog van Wellington voornemens schijnt, nieuwe contracten voor zijne armee aan te gaan; wordende de magt, die onder hem en den maarschalk Blücher staan, op meer dan tweemaal honderd duizend man berekend. Men denkt, dat die legers niet eer aanvullender wijze zullen handelen, dan na dat de geheele magt tegen de grenzen van Frankrijk zal staan, dat niet lang meer zal duren, aangezien de Russen met rassche schreden den Rijn naderen.

LUXEMBURG, den 27 Mei.

Den 19den dezer, is in naam van Z. M. den Koning der Nederlanden, in Hoogstdezelfs qualiteit van Groot-Hertog van Luxemburg, besit genomen van de landen, welke een gedeelte van het groot-hertogdom moeten uitmaken. De bewoners dier streken hebben het te vendigste genoeg aan den dag gelegd, dat zij den staat van onnauwkeurigheid waarin zij zich, sinds bijna twee jaren, bevonden hebben, zagen ophouden, door een ne vereeniging met eene monarchie, welke opperhoofd tot een Huis behoort, dat, sinds eeuwen, door de liberaalste gevoelens bekend is. Den 21sten dezer heeft de baron von Schmitz-Grollenburg zijne functies van Pruisisch commissaris-generaal in het departement gestaakt. De Pruisische generaal-majoor van Bockum (Het vervolg op de kant dezer blaads)

graaf van Artois en de hertogin van Angoulême zagen, vervolgens, de processe van het heilig sacrament voorbij het paleis passeren en ontvingen den zegen met eenen grooten eerbied. Van daar begaven zich die doorlichtige personadien naar de hoofdkerk, alwaar zij de mis bijwoonden. De hertog van Berry, kwam, in den namiddag, van Aalst aan. De gansche koninklijke familie hield het midagmaal in het publiek. De hertogin bewoont het hotel, dat voor haar, nevens dat van Lodewyk XVIII, in gereedheid gebracht was geworden.

Meer dan 10,000 man Engelsche troepen, onder welk zich veel kavalerie bevindt, die, sedert eenige dagen, in deze stad of in de ommestreden gekantonneerd zijn geweest, zijn, vrijdag en zaterdag, naar ongezegen vertrokken. Hunne goede houding en uitrustingen de klijgstuicht heeft hun de algemeene achting der inwoners verworven. Sedert hun vertrek, zijn er nog

twee regementen Engelsche infanterie, een gedeelte der uit Amerika terug komende troepen uitmakende, alsmede een Hanoversch regement aangekomen. De transportschepen met troepen en ammunitie, van den 26sten tot den 28sten te Orende binnengeloopt, bedragen een getal van 44.

BRUSSEL, den 30 Mei.
Morgen staan Hare Maj. de Koningin, en Hanne Konink. Hoogheden de Prinsessen Douaireres van Oranje en van Brunswijk, deze stad te verlaten, om naar den Haag terug te keren. De Koningin heeft ondertrasschen het voornemen aangekondigd, van ons in julijs wederom met hare tegenwoordigheid te komen verblijden. Alles schijnt zich nu ten oorlog te schikken. De morgen is prins Blücher, na gister met den hertog van Wellington de schoone kavalierie-revue bij Grammont bijgewoond te hebben, naar zijn hoofdkwartier

te Namur terug gegaan. Men wil hier particuliere berichten hebben, volgens welke zich reeds Koninkten naar den Rijn zouden vertoond hebben.

ten aanzien van alles wat het artillerie-wegz. betreft. te Valenciennes, te Commines, te Rijsel en op meer plaatsen zijn, volgens die papieren, onderscheiden personen gartesteerd, betrapt van zich bezig te houden met het verspreiden van proclamatien en oproepige geschriften, en met het verleiden van militairen tot de desertie.

Het keizerlijk decreet, waarvan wij hier de bepalingen laten volgen, moet beschouwd worden als een der stoutste stappen, welke zich een nog slecht gevestigd dwingeland veroorloven kunnen. De toekomst zal doen zien, of die uitsporige vermetelheid het doel bereikt heeft, dat men er zich mede voorgesteld heeft.

Art. 1. De bataillons en compagnien vrijwilligers, gezegd koninklijke, in de verschillende steden van het Zuiden geligt, zullen ontwapend worden door de zorg der prefekten, der municipale officieren en der officieren van de gendarmerie. De wapenen zullen worden overgebracht in de vesting of in het tuighuis, die zich het dichtst bij de plaats der ontwapening bevinden. De kapiteinen der gendarmerie zullen bevelen geven, ten einde de wapenen der geïsoleerde manschappen gezonden worden naar de hoofdplaats van het departement, waar er de opschrijving van zal geschieden, en van waar men ze naar de vesting of het arsenaal zal overbrengen, daar ze vereenigd moeten worden.

2. De Koninklijke vrijwilligers, geligt sedert den 1sten maart 1815 in de verschillende steden der 8, 9, 10 en 11de militaire divisien, worden in requisitie gesteld om te dienen in onze legers. De nominative staat derzelfde, zal door iederen prefekt opgemaakt en aan de officieren der gendarmerie overgegeven worden, die zorgen zullen dat de manschappen gerigt worden naar de depôts van Dyon, Grenoble, Belfort, Straatsburg, Metz en Mézières.

3. De generaals, commanderende de 2, 3, 5, 7 en 18de militaire divisien, zullen er de verdeeling van maken, tusschen de verschillende depôts der regementen, in hunne divisien gevestigd. De prefekten zullen onzen minister van oorlog berigt geven, van het afzenden der manschappen en van derzelver getal.

4. De aanbiedingen van paarden, die voor de koninklijke vrijwilligers gedaan zijn, zullen vervuld worden. De personen, welke die aanbiedingen gedaan hebben, zullen gehouden zijn gezegde paarden zonder verwijl, volkomen uitgerust, te leveren in de hoofdplaats van hun departement, van waar dezelve zullen vervoerd worden naar de naastbijgelegen depôts der kavalerie.

5. De buitengewone belastingen, geslagen [ten behoeve der koningsgezinde wapeningen] over de departementen of arrondissemten, door de departements- of arrondissemten-raden, zullen bij voortduur geheven worden.

6. De vrijwillige aanbiedingen van geld door de particulieren, zullen voldaan, en de fondsen gestort worden in de kassen onzer ontvangers; ten dien einde zullen de prefekten den staat der gezegde aanbiedingen opmaken, en er de rôles uitvoerbaar van stellen.

7. De staat der generaals, colonels, chefs de bataillon en kapiteins, die in de korps vrijwilligers, gezegd Koninklijke, gebruikt zijn geworden, zal opgemaakt worden, en de officieren zullen gesteld worden onder de speciale surveillance der generaals commanderende de militaire divisien, der generaals commanderende de departementen, en der gendarmerie.

8. Die staten zullen onverwijld aan onzen minister van algemeene politie bezorg worden, die, naar de omstandigheden, diegenen der officieren, die gevaarlijk mogten zijn, van de plaats waar zij zich onthouden verwijderen zal, of mandaten tegen hen zal uitvaardigen.

Van den 31sten.

De heden ontvangen Paryssche nieuwspapieren behelzen deze telegraphische dépêche:

Lyon, den 24sten mei, des avonds 6 uren.

De prins Jérôme, mevrouw moeder en de kardinaal Fesch, zijn den 22sten, des ochtends ten 9 uren, op het fregat la Dryade, in de golf van Juan aangekomen.

Een aide-de-kamp van prins Jérôme, passeert op dit oogenblik door Lyon, en begeeft zich direct naar den Keizer.

Dezelfde papieren behelzen een brief uit Njort, van den 17den mei, waarin van een opstand in het departement des Deux Sévres gesproken, en toegestemd wordt, dat de insurgenten, aangevoerd door den marquis de la Roche-Jacquelin, de stad Bressuire ingenomen hebben.

Nadere berigten van de franche grenzen melden, dat den 28sten in onderscheidene steden door eene telegraphische dépêche verschillende regementen bevel ontvangen hebben om met den meesten spoed zich naar de Vendée te begeven, waar eindelijk eenen geduchten opstand is uitgebroken; er moet zich een korps Engelschen van 7 à 800 man bij de insurgenten bevinden, welk korps met eenen grooten voorraad van wapenen en krijgsbehoeften op de kusten der Vendée, na dat men zich van de gezondheid der ingezetenen verzekerd had, aan wal gestapt is. Twee uren na het ontvangen dezer dépêche, zijn reeds verscheidene bataillons op wagens uit Valenciennes vertrokken.

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Aan alle de genen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten;

Alzoo Wij in aanmerking genomen hebben hoe raadzam het voor de belangen van Ons Koninkrijk in het gemeen, en voor die van deszelfs commercierende ingezetenen in het bijzonder te beschouwen is, dat de eenzijdige en liberale beginselen van wetgeving, die met betrekking tot de vaart en handel van en op Europese havens in Ons Koninkrijk zijn aangenomen, ook op de vaart en handel van en op andere werelddeelen algemeen worden toepasselijk gemaakt, en hoe veel de daarmede gepaard gaande ontlastingen zullen kunnen roebrengen tot vermenigvuldiging der aanvoren van Noord- en Zuid-Amerikaansche producten, en tot uitbreiding van de commerciële betrekkingen Onzer onderdanen met andere volken;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Voortaan zullen de goederen en koopmanschappen, die van de eilanden en het yaste land van Noord- en Zuid-Amerika binnen het koninkrijk der Nederlanden worden aangebragt, of uit deze landen der-

waarts geëxporteerd, ofte wel van daar of derwaarts over het gebied van dezen Staat mogten worden doorgevoerd, aan geene meerdere of andere inkomende, uitgaande of transitoire regten of formaliteiten onderworpen zijn, dan aan die, welke met betrekking tot de Europese vaart en handel zijn daargesteld.

2. Ook van de schepen, die tot de vaart en handel van en op het yaste land en de eilanden van Noord- en Zuid-Amerika worden gebezigd, zullen geene hoogere of andere lastgelden gevorderd worden, dan de zulken betalen, welke van en op Europese havens navigeren.

3. Door de voorschreven bepalingen wordt niet gederogerd aan het provisioneel gestatueerde bij de wet van den 9den juli 1814, (zie Staatsblad d'an. 1814, no. 75) (*) betrekkelijk de voor Nederlandsche ingezetenen op de West-Indien opengestelde vaart.

4. De vaart en handel van en op de kust van Galinea zal geheel en al vrij zijn van de betaling van regten en lastgelden, voorbehoudens zoodanige administratieve maatregelen, als tegen het misbruiken van dezen vrijdom noodig zullen bevonden worden.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat een genoegzaam aantal exemplaren gedrukt en naar alle handelsrijvende steden en plaatsen zal worden gezonden, om aldaar te worden afgekondigd en aangeplakt.

Lasten wijders en bevelen, dat alle Onze ministeriële departementen en andere autoriteiten, justiciëren en officieren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Laken, den 27sten mei des jaars 1815, het tweede van Onze regering.

(geteekend,) W I L L E M.
Van wege den Koning,
(geteekend,) A. R. F A L C K.

Missive van Zijne Koninklijke Majesteit aan den Staten-Generaal.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Wij behoeven niet aan U Ed. Mog. te ontwikkelen de gronden, op welke, sedert eenige weken, de midelen van 's Lands defensie met ongewone veerkracht en ijver zijn uitgebreid en versterkt, en, onder anderen, de geheele Nationale Militie bijeen gehouden is. Het gevoel van elken regtgeaarden Nederlander heeft hem overtuigd, dat geene waaksaamheid te groot, geene opoffering ongeraden konde zijn, in een oogenblik, dat het er op aan kwam om den vrijen Staat voor vreemd geweld te beveiligen.

Maar eene tijdelijke beveiliging is ongenoegzaam. Onze verplichtingen gaan verder: om zelve buiten de ondragelijkste bekommernis te leven, en om het onderpand der nationale weivaart en onafhankelijkheid aan een volgend geslacht te kunnen overleveren, moet dat geweld op nieuw gesnuikt en dat systeem van bedrog en overheersching, dat van des geweldenaars bestaan onafscheidbaar is, op nieuw in zijn persoon vernederd en voor altoos ontzenuwd worden.

Tot dit heilig doel hebben zich op nieuw de Mogenheden verbonden, aan welker pogingen zoo vele Staten van Europa bereids hunne herstelling te danken hebben. Een bereidwillig oor leenende aan hunne gemeenschappelijke uitnoodiging, zijn Wij tot het traktaat toegestreden, dat zij, den 25sten maart ll., te Weenen gesloten hebben, en wachten slechts op de uitwisseling der respectieve ratificaties, om U Ed. Mog. derzelver omvang en bijzonderheden te doen kennen.

Inmiddels, en ter onwederlegbare bewijze der gezindheid, die Ons bezield, hebben Wij het leger van dit Rijk onder het opperbevel van den hertog van Wellington gesteld, dien Wij tevens tot Veldmaarschalk der Nederlanden benoemd hebben. Door dien grooten generaal bestuurd, gesterkt door het voorbeeld van de Zoon van hunnen Koning, doordrongen van den geest van vaderlandsliefde, die bij de geheele natie uitblijkt, zullen Onze Krijgsafden een eervol deel nemen aan den gewichtigen strijd, en den alouden roem handhaven der Nederlandsche yaadelen. Maar een belangrijk gedeelte derzelfde behoort tot de Nationale Militie, welke de war Ons verbiedt, zonder de bijzondere toestemming der Staten-Generaal, buiten 's Lands grenzen te gebruiken. Het is deze toestemming, Ed. Mog. Heeren! welke Wij U, heden, vragen. In geen geval kan de voezzaamheid van het bedoelde gebruik aan minder twijfel onderhevig zijn, dan in het tegenwoordige, en de veldtocht, die zich onder zoo gunstige voorrekenen staats openba, komt ons juist geschikt voor om de wenschelijke vastheid en volledigheid tegeven aan eene strata-instelling, welke, reeds bij haren eersten aanvang, tuimelijk aan Onzer aller verwachtingen heeft beantwoord.

Wij aanzeelen dus gezamen, om het hier nevenstaande Besluit aan uwe goedkeuring te onderwerpen, terwijl Wij God bidden, dat Hij U, Ed. Mog. Heeren, houde in Zijne Heilige bescherming.

Brussel, den 19den mei 1815.

(geteekend,) W I L L E M,
van wege den Koning,
(geteekend,) A. R. F A L C K.

Missive van de Staten-Generaal aan Zijne Koninklijke Majesteit.

ALLERDOORLUCHTIGSTE GROOTMAGTIGSTE KONING, GENADIGSTE KONING EN HEER!

Het conceptu besluit tot het gebruiken der Nationale Militie buiten de grenzen van dit Rijk, hetwelk Uwe Koninklijke Majesteit ons, bij missive van den 19den mei, ter bekrachtiging heeft doen geworden, is door ons met den meesten ernst en spoed overwogen.

Wij behoeven Uwe Koninklijke Majesteit niet te herinneren uit welk oogpunt de wet op de Nationale Militie, die het onderwerp aan onze herhaalde overwegingen geweest is, door ons is beschouwd, en hoe dat onze gevoelens over deze staats-instelling eenstemmig waren met die van Uwe Koninklijke Majesteit. Die bijzondere omstandigheden en dat dreigend oorlogsgevaar, waarvan het laatste art. der Grondwet en het 2de art. van voornoemde wet spreken, hebben dan, volgens het oordeel van Uwe Koninklijke Majesteit, plaats; het is onafzakeijk geworden, niet alleen de geheele Nationale Militie bijeen te houden, maar dezelve moet zoo wel buiten als binnen de grenzen van het Koninkrijk gebruikt kunnen worden. Zouden wij een oogenblik kunnen aarzelen dit oordeel van onzen geliefden en geëerbiedigden Souverein als het onze aan te nemen, en onze bereidwilligheid te toonen, om spoedig mede te werken tot het nemen van een besluit, hetwelk alleen moet tot het handhaven van onze eere, van onze welstand, en van onze aanspraak op achtung bij de Mogendheden, die zich wederom aangevoerd hebben tot de redding van Europa? Neen, grootmagnifice Koning! de wond, die eene vorige overheersching heeft gebragt, is nog niet geheeld; de herinnering van onzen smaad en van onze ellende onder den geweldenaar, die weder op eenen troon gezeten, de rust, de onafhankelijkheid, den bloet van andere volken naeft afgevoegd, is nog te levendig, dan dat wij niet gearne tot den heiligen strijd, tegen den verstoorders van den heiligen arjd, tegen den verstoorders der maatschappelijke orde en tegen zijn verdelijlike bende; niet gaarne zouden sien, dat zij wedijveren met die edelen uit alle standen, die vrijwillig hunnen arm tot onze verrijking hebben aangeboden.

het Rijk geplaatst is, en op artikel 2 der wet van den 27sten februarij 1815, over de Nationale Militie; (zie Staatsblad d'4. 1815, no. 19.) (*).

Den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze, dat de Nationale Militie gedurende den loop der krijgsverrigtingen tegen Napoleon Bonaparte, en in allen gevalle tot aan het einde van het tegenwoordige jaar, zoo wel buiten de grenzen van Ons Koninkrijk als binnen betzelve zal kunnen gebruikt worden.

En op dat zulks, come ter kennis van een iegelijk, (Het vervolg op bladzijde vier.)

(*) Zie Leeuwarder-Courant van den 17den maart 1816, no. 33, het Bijvoegsel.

Wij hebben de eer met den diepsten eerbied te zijn, ALLERDOORLUCHTIGSTE GROOTMAGTIGSTE KONING, GENADIGSTE KONING EN HEER!

Van Uwe Koninklijke Majesteit

De onderdanige en gehoorzame dienaren en onderdanen.

(was geparapherd,) J. F. N. VAN LINDEN, vt. Ter ordonnantie van Hun Ed. Mog. de Staten-Generaal, VAN PAKST TOT RINGERDEN, 's Gravenhage, den 19den mei 1815.

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gelet op de buitengewone omstandigheden, in welke

En, zouden wij niet met vertrouwen hen overgeven aan de wijze beschikkingen van Uwe Koninklijke Majesteit? Zoo niet, met hoop op goeden uitlag, stellen onder de bevelen van Uwe Doorluchtige Zonen, waarvan de een, onder den held onzer eeuw, in Spanje, wonderen van dapperheid heeft verrigt, en de andere, in seer jeugdigen onderdom, onder onze Geallieerden, met roem heeft gestreden? Ja, onder het opperbevel van den onsterflijken Wellington zelve, door Uwe Koninklijke Majesteit, aan het hoofd der Nederlanden legers geplaatst.

Wij vinden ons verplicht Uwe Koninklijke Majesteit dank te betuigen voor het toestaan tot een plechtig verbond, waardoor, onder den aegen des Albestuurders, het geweld en het bedrog, die onze veiligheid en rust bedreigen, kan bedwongen worden; en voorts ons met het veestel, hetwelk door de omstandigheden des tijds gebiedend geëischt wordt, volkomen te verbinden.

En, zouden wij niet met vertrouwen hen overgeven aan de wijze beschikkingen van Uwe Koninklijke Majesteit? Zoo niet, met hoop op goeden uitlag, stellen onder de bevelen van Uwe Doorluchtige Zonen, waarvan de een, onder den held onzer eeuw, in Spanje, wonderen van dapperheid heeft verrigt, en de andere, in seer jeugdigen onderdom, onder onze Geallieerden, met roem heeft gestreden? Ja, onder het opperbevel van den onsterflijken Wellington zelve, door Uwe Koninklijke Majesteit, aan het hoofd der Nederlanden legers geplaatst.

Wij vinden ons verplicht Uwe Koninklijke Majesteit dank te betuigen voor het toestaan tot een plechtig verbond, waardoor, onder den aegen des Albestuurders, het geweld en het bedrog, die onze veiligheid en rust bedreigen, kan bedwongen worden; en voorts ons met het veestel, hetwelk door de omstandigheden des tijds gebiedend geëischt wordt, volkomen te verbinden.

